

dom. Jeg holder mig overbevist om, at det er indprentet i Retsbevidstheden hos Folket, at disse Heste ere vedkommende Udrederes Heste, og jeg tør spørge Enhver, om han ikke har anseet sig berettiget til at sælge sin Hest og købe en anden istedetfor efter eget Godtbefindende, naar han kun tilsvarede Krigsbestyrelsen en Hest, der var ligesaa god, saaledes som Forordningen af 1774 bestemmer dette Forhold. Nu paa eengang at ville fremkomme og sige, at det er Statens Heste, troer jeg ikke, er tilstrækkeligt til at documentere det; jeg troer, der skal føres Beviis derfor. Naar den samme ærede Rigsdagsmand har meent, at jeg ikke havde synes rigtigt om hans Oplysninger angaaende den Afgjørelse, som fandt Sted i Aarene 1813 og 14, da paaføner jeg meget, at han har søgt at levere et Bidrag dertil, men det forekommer mig dog, at dette Bidrag ikke tilstrækkeligt har klaret Forholdene. Med Hensyn til, at den ærede 3die Landsthingsmand for 3die Valgfreds (Wesfely) atter idag er fremkommen med en vidtløftig Renteberegning, da er det for mig et yderligere Beviis for, at det er rigtigt og rettest at holde sig ganske simpelt til Forholdene, som de praktisk stille sig, og, istedetfor at indlade sig paa vidtløftige Speculationer, hellere at holde sig til Forordningens Ord, saaledes som jeg opfatter dem, og til det, som ogsaa er gaaet over i Folkets Bevidsthed, at der nemlig er givet 36 Rbd. for disse Districtsheste. Naar han imod mig har anført som Argument, hvad Ordføreren i det andet Thing, som jeg selv anførte som en Autoritet, skal have ytret derom, da forekommer det mig, at det fremgaaer klart af hele Ordføreren Fremtræden, at han har meent det samme som jeg, nemlig at det kun er 36 Rbd., som de have faaet. Jeg har, ved at følge Forhandlingens Gang der, vel seet, at et Medlem, som rigtignok meente, at Staten havde givet 36 Rbd., anførte, at Andre antog, at det var 66 Rbd.; det er den eneste bestemte Bemærkning, jeg har seet udtalt i denne Sag; men maaskee er det, som det ærede Medlem sigtede til, undgaaet min Opmærksomhed.

Kirck: Naar den ærede Ordfører har sagt, at den ærede 6te Landsthingsmand for 6te Valgfreds (Holberg) ikke har anført Beviis for,

at Hestene vare Statens Eiendom, troer jeg paa den ærede Landsthingsmands Vegne at turde svare, at Beviis for det Mudsatte mangler ogsaa, og, naar Beviset fra begge Sider mangler, saa troer jeg, saaledes som jeg ved Sagens Indledning tillod mig at anføre, at det er det Allerrigtigste, at det, indtil videre, bliver saaledes, som det er.

Indenrigsministeren: Jeg troer rigtignok ikke, at her behøves videre Beviis, end hvad der her foreligger klarligen i Lovgivningen; jeg troer ikke, at der kan tvistes om, at jo disse Heste ere vedkommende Udrederes Eiendom saalænge, indtil de ved en bestemt Declaration gif over til at være Statseiendom, og en saadan Declaration er ikke bleven udstedt. Hele Forordningen, som det ogsaa er blevet anført, navnlig § 31, kalder Udrederne Giere, og Udrederne blive ved at være Giere, med mindre Regjeringen, som § 30 giver Afgang til, fordrede Hestene uden videre Godtgjørelse til bestandig Eiendom, men da skulde hele Udredningsbyrden og Udredningsforholdet ophøre. Men det, at Staten havde en saadan Fordring paa at kunne faae disse Heste til sin Eiendom, kan naturligviis ikke forandre Sagen, at de jo til Dato ere Udredernes Eiendom. Det er ogsaa erkendt i Udvalget, at det vel, naar der nu var Tale om at indkalde Hestene til bestandig Tjeneste, kunde forsvares, ved strengt at anvende de ældre Bestemmelser af 1774, at sige: „Nu blive de indkaldte til bestandig Tjeneste og blive saaledes Statens Eiendom, og da er Udredningsforholdet færdigt“; men man har fundet denne Fremgangsmaade, som siden 1774 ikke er bleven benyttet, unaturlig nu, da Forholdet er ved at opløses. Det synes ogsaa at være ubilligt imod de enkelte Udredere, som ikke have havt Afgang til at tilægge sig Hestene i Fredstid, og som, da Bestemmelsen aldrig tidligere er bleven anvendt, vistnok altid have troet, at de kunde faae Hestene tilbage, naar Hestene kom hjem fra Krigen. Derfor aabner man dem Afgang dertil, idet man, naar nu Hestene komme hjem, siger til dem: her ere Eders Heste, ville I nu have Hestene, saa tager dem, og saa er der en Ende paa det, men saa skulde I ogsaa betale tilbage, hvad I have faaet af Staten“. Jeg drifter mig ikke